

Dimecres XX de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 20,1-16): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que va sortir de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya. Després de fer tractes amb ells per un jornal d'un denari, els envià a la seva propietat. Va tornar a sortir cap a mig matí, en veié d'altres que s'estaven a la plaça sense feina i els digué: ‘Aneu també vosaltres a la meua vinya i us donaré el que sigui just’ (...).

»Quan va arribar el vespre, (...) els qui havien començat a treballar al final de la tarda i van cobrar un denari cada un. Quan va tocar als primers, es pensaven que cobrarien més, però també van rebre un denari. Mentre cobraven, protestaven contra el propietari i deien: ‘Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar el pes de la jornada i la calor’ (...)».

"Atur espiritual" (paràbola dels vinyaters aturats)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, quan ens preguntem "per a què" el cristianisme, fem exactament el que varen fer aquells treballadors de la vinya. Ells, quan veieren que el salari d'un denari podia ser obtingut d'una manera molt més senzilla (treballant menys hores), no compregueren perquè havien treballat tot el dia. Però, en què es varen basar per tal d'arribar a la convicció que era molt més còmode romandre sense treballar que treballant?

La paràbola no fou transmesa per als treballadors d'un altre temps, sinó per a

nosaltres, que donem per suposat que "l'atur espiritual" —una vida sense fe i sense oració— és més agradable que el servei espiritual. Però, en què ens basem? Ens fixem en l'esforç que implica la vida diària cristiana, tot oblidant que la fe no és solament un pes que ens oprimeix, sinó que és al mateix temps una llum que ens guia.

—Jesús, que m'oblidi del "meu pes" i que pensi en el pes dels altres, per a poder-los ajudar.